

1992 METŲ TARPTAUTINĖ KONVENCIJA DĖL TARPTAUTINIO TARŠOS NAFTA PADARYTOS ŽALOS KOMPENSAVIMO FONDO ĮKŪRIMO

(konsoliduotas tekstas)

VALSTYBĖS ŠIOS KONVENCIJOS DALYVĖS,
BŪDAMOS Tarptautinės konvencijos dėl civilinės atsakomybės už taršos nafta padarytą žalą, priimtos 1969 metų lapkričio 29 dieną Briuselyje, dalyvėmis,
SUVOKDAMOS taršos pavojus, kuriuos kelia pasaulinis supiltos į laivus naftos gabenimas jūra,

ĮSITIKINUSIOS, kad yra būtina užtikrinti adekvačią kompensaciją asmenims, kurie patiria žalą, padarytą dėl taršos iš laivų išsiliejus naftai ar ją išleidus,

MANYDAMOS, kad 1969 metų lapkričio 29 dienos Tarptautinė konvencija dėl civilinės atsakomybės už taršos nafta padarytą žalą, nustatanti taršos žalos Susitariančiosiose valstybėse bei priemonių, kurių buvo imtasi norint išvengti tokios žalos ar ją sumažinti, kompensavimo režimą, išreiškia didelę pažangą siekiant šio tikslo,

TAČIAU ATSIŽVELGDAMOS IR Į TAI, kad šis režimas nukentėjusiems nuo taršos žalos ne visais atvejais suteikia visišką kompensaciją ir kartu laivų savininkams uždeda papildomų finansinių prievolių,

TAIP PAT ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad už taršos nafta žalos, atsiradusios išsiliejus jūra gabenamai supiltai į laivus naftai arba ją išleidus, ekonomines pasekmes turėtų atsakyti ne tik laivybos pramonė, bet iš dalies ir naftos kroviniu suinteresuotos šalys,

ĮSITIKINUSIOS, kad būtina detalai parengti kompensacijos ir žalos atlyginimo sistemą, papildančią Tarptautinę konvenciją dėl civilinės atsakomybės už taršos nafta padarytą žalą, siekiant užtikrinti, kad nukentėjusieji nuo taršos nafta incidentų gautų visišką kompensaciją, kartu palengvinant minėtos Konvencijos nustatytas laivų savininkų papildomas finansines prievoles,

ATKREIPDAMOS DĖMESĮ į Rezoliuciją dėl Tarptautinio taršos nafta padarytos žalos kompensavimo fondo įkūrimo, kurią 1969 metų lapkričio 29 dieną priėmė Tarptautinė teisės konferencija dėl jūros teršimo žalos,

SUSITARĖ taip:

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Šioje Konvencijoje:

1. „1992 metų Konvencija dėl atsakomybės“ reiškia 1992 metų Tarptautinę konvenciją dėl civilinės atsakomybės už taršos nafta padarytą žalą.

1 bis. „1971 metų Fondo konvencija“ reiškia 1971 metų Tarptautinę konvenciją dėl tarptautinio taršos nafta padarytos žalos kompensavimo fondo įkūrimo. Valstybėms šios Konvencijos 1976 metų Protokolo dalyvėms ši sąvoka reiškia tuo Protokolu pataisytą 1971 metų Fondo konvenciją.

2. „Laivas“, „asmuo“, „savininkas“, „nafta“, „taršos žala“, „prevencinės priemonės“, „incidentas“ ir „Organizacija“ reiškia tą patį, ką ir 1992 metų Konvencijos dėl atsakomybės I straipsnyje.

3. „Apmokestinama nafta“ reiškia gryną naftą ir mazutą, kaip nustatyta toliau esančiuose a ir b punktuose:

a) „gryna nafta“ reiškia natūraliai žemės gelmėse slūgsantį bet kurį skystą angliavandenilinį mišinį, nepaisant, ar jis apdorotas taip, kad tiktų gabenti, ar ne. Ši sąvoka taip pat apima gryną naftą,

iš kurios pašalintos tam tikros distiliato frakcijos (kartais vadinama „topped crudes“) ar pridėtos tam tikros distiliato frakcijos (kartais vadinama „spiked“ ar „reconstituted“);

b) „mazutas“ reiškia sunkiuosius distiliatus arba grynos naftos likučius ar tokių medžiagų mišinius, skirtus naudoti kaip kurą šilumos arba energijos gamybai ir pagal kokybę atitinkančius Amerikos testavimo ir medžiagų draugijos ketvirto numerio (gaminio rūšis D 396 – 69) ar sunkesnio mazuto charakteristikas.

4. „Atsiskaitymo vienetas“ reiškia tą patį, ką ir 1992 metų Konvencijos dėl atsakomybės V straipsnio 9 dalyje.

5. „Laivo tonažas“ reiškia tą patį, ką ir 1992 metų Konvencijos dėl atsakomybės V straipsnio 10 dalyje.

6. „Tona“, kai kalbama apie naftą, reiškia metrinę toną.

7. „Garantas“ reiškia bet kurį asmenį, suteikiantį draudimą ar kitokią finansinę garantiją, padengiančią savininko atsakomybę pagal 1992 metų Konvencijos dėl atsakomybės VII straipsnio 1 dalį.

8. „Terminalas“ reiškia bet kurią supiltos naftos saugojimo vietą, į kurią galima priimti naftą iš vandens transporto priemonių, įskaitant bet kurią sausumoje esančią ir su tokia vieta sujungtą įrangą.

9. Kai incidentas susideda iš įvykių sekos, laikoma, kad jis įvyko pirmojo tokio įvykio datą.

2 straipsnis

1. Tarptautinis tarša padarytos žalos kompensavimo fondas, kuris vadinsis „1992 metų Tarptautiniu taršos nafta padarytos žalos kompensavimo fondu“ ir toliau vadinamas „Fondu“, įkuriamas šia Konvencija, kad:

a) būtų suteikta tokio dydžio kompensacija už taršos žalą, kiek jos nepakanka pagal 1992 metų Konvencijos dėl atsakomybės suteikiamą apsaugą;

b) būtų įgyvendinti tikslai, susiję su šioje Konvencijoje nustatytaisiais.

2. Šis Fondas kiekvienoje Susitariančiojoje valstybėje privalo būti pripažintas juridiniu asmeniu, pagal tos valstybės įstatymus galinčiu įgyti teises ir turėti pareigas bei galinčiu būti šalimi tos valstybės teismų procesuose. Kiekviena Susitariančioji valstybė pripažįsta Fondo direktorių (toliau vadinamą „Direktoriumi“) juridiniu Fondo atstovu.

3 straipsnis

Ši Konvencija bus taikoma išimtinai:

a) taršos žalai, padarytai:

i) Susitariančiosios valstybės teritorijoje, įskaitant jos teritorinę jūrą, ir

ii) išimtinėje Susitariančiosios valstybės ekonominėje zonoje, įsteigtoje pagal tarptautinę teisę. Jei Susitariančioji valstybė nėra įsteigusi tokios zonos, – už ir greta tos valstybės teritorinės jūros esančioje zonoje, kurią ta valstybė nustatė pagal tarptautinę teisę ir kuri tęsiasi ne daugiau kaip 200 jūrmylių nuo pagrindinių linijų, nuo kurių matuojamas jos teritorinės jūros plotis;

b) prevencinėms priemonėms, nepaisant to, kur jų buvo imtasi, siekiant išvengti tokios žalos arba ją sumažinti.

KOMPENSACIJA

4 straipsnis

1. Fondas, įgyvendindamas 2 straipsnio 1 dalies a punkte numatytą funkciją, išmoka kompensaciją kiekvienam taršos žalą patyrusiam asmeniui, jei toks asmuo negalėjo gauti visišką ir adekvačią kompensaciją už žalą pagal 1992 metų Konvencijos dėl atsakomybės sąlygas,

a) kadangi 1992 metų Konvencija dėl atsakomybės nenumato jokios atsakomybės už tą žalą;

b) kadangi pagal 1992 metų Konvenciją dėl atsakomybės už žalą atsakingas savininkas yra finansiškai nepajėgus visiškai įvykdyti savo įsipareigojimus, o jokia garantija, kuri gali būti suteikta pagal tos Konvencijos VII straipsnį, nepadengia arba yra nepakankama patenkinti ieškinius dėl žalos kompensavimo. Savininkas laikomas finansiškai nepajėgiu įvykdyti savo įsipareigojimus, o finansinė garantija laikoma nepakankama, jeigu žalą patyręs asmuo po to, kai ėmėsi visų pagrįstų ir galimų savo teisių gynimo būdų, negavo visos pagal 1992 metų Konvenciją dėl atsakomybės priklausančios kompensacijos sumos;

c) kadangi žala viršija savininko atsakomybę, kurios ribos nustatytos 1992 metų Konvencijos dėl atsakomybės V straipsnio 1 dalyje, arba pagal bet kurios kitos šios Konvencijos datą galiojančios ar atviros pasirašyti, ratifikuoti arba prisijungti tarptautinės konvencijos sąlygas.

Savininko savanoriškai pagrįstai turėtos išlaidos ar pagrįstos aukos, siekiant išvengti ar sumažinti taršos žalą, pagal šį straipsnį traktuojamos kaip taršos žala.

2. Fondas neprisiima jokių įsipareigojimų pagal ankstesnę dalį, jei:

a) jis įrodo, kad taršos žala atsirado dėl karo, pilietinio karo ar sukilimo arba jei tą žalą sukėlė nafta, išsiliejusi arba išleista iš karo arba kito valstybei priklausančio ar jos valdomo laivo, kuris incidento metu buvo naudojamas vyriausybiniams nekomerciniams tikslais; arba

b) ieškovas negali įrodyti, kad žala atsirado dėl incidento, kuriame dalyvavo vienas ar daugiau laivų.

3. Jei Fondas įrodo, kad taršos žala visiškai ar iš dalies atsirado dėl žalą patyrusio asmens veikimo ar neveikimo, siekiant padaryti žalą, arba dėl to asmens neatsargumo, Fondas gali būti visiškai ar iš dalies atleistas nuo pareigos mokėti kompensaciją tokiam asmeniui. Bet kuriuo atveju Fondas atleidžiamas nuo pareigos tiek, kiek laivo savininkas gali būti atleidžiamas nuo atsakomybės pagal 1992 metų Konvencijos dėl atsakomybės III straipsnio 3 dalį. Tačiau toks Fondo atleidimas nuo pareigos netaikomas prevencinių priemonių atžvilgiu.

4. a) Išskyrus šios dalies b ir c punktuose numatytus atvejus, bendras pagal šį straipsnį Fondo išmokamos kompensacijos dydis bet kurio vieno incidento atžvilgiu ribojamas taip, kad bendra Fondo išmokamos kompensacijos ir pagal 1992 metų Konvenciją dėl atsakomybės faktiškai išmokėtos kompensacijos už taršos žalą, padarytą neviršijant šios Konvencijos 3 straipsnyje nustatytos taikymo srities ribų, dydžių suma neviršytų 135 milijonų atsiskaitymo vienetų.

b) Išskyrus c punkte numatytą atvejį, bendras pagal šį straipsnį Fondo išmokamos kompensacijos už taršos žalą, atsiradusią dėl išskirtinio, neišvengiamo ir neįveikiamo pobūdžio gamtos reiškinių, dydis negali viršyti 135 milijonų atsiskaitymo vienetų.

c) Kiekvieno incidento, įvykusio bet kuriuo laikotarpiu, maksimalus a ir b punktuose numatytos kompensacijos dydis yra 200 milijonų atsiskaitymo vienetų, kai yra trys šios Konvencijos dalyvės, kurių bendras atitinkamas apmokestintos naftos kiekis, priimtas asmenų tokių dalyvių teritorijose per praėjusius kalendorinius metus, yra lygus arba viršija 600 milijonų tonų.

d) Apskaičiuojant Fondo pagal šį straipsnį išmokamą maksimalią kompensaciją, neatsižvelgiama į fondo, sudaryto pagal 1992 metų Konvencijos dėl atsakomybės V straipsnio 3 dalį, priskaičiuotas palūkanas, jei tokios susikaups.

e) Šiame straipsnyje nustatyti dydžiai keičiami į nacionalinę valiutą pagal tos valiutos vertę specialios kredito teisės atžvilgiu tą dieną, kurią Fondo asamblėja nustato kaip pirmą kompensacijos mokėjimo dieną.

5. Kai įrodytų ieškinių Fondui suma viršija bendrą kompensacijos dydį, mokėtiną pagal 4 dalį, turima suma paskirstoma taip, kad bet kurio įrodyto ieškinių ir ieškovo pagal šią Konvenciją faktiškai gaunamos kompensacijos dydžio proporcija būtų vienoda visiems ieškovams.

6. Fondo asamblėja gali nuspręsti, kad išimtiniais atvejais kompensacija pagal šią Konvenciją gali būti mokama, net jeigu laivo savininkas nesudarė fondo pagal 1992 metų Konvencijos dėl atsakomybės V straipsnio 3 dalį. Tokiu atveju atitinkamai taikomas šio straipsnio 4 dalies e punktas.

7. Susitariančiosios valstybės prašymu Fondas šiai valstybei teikia paslaugas, kai būtina kuo greičiau pasirūpinti personalu, medžiagomis ir paslaugomis, reikalingomis tai valstybei imtis priemonių išvengti ar sumažinti taršos žalą, atsiradusią dėl incidento, dėl kurio iš Fondo gali būti pareikalauta mokėti kompensaciją pagal šią Konvenciją.

8. Fondas, atsižvelgdamas į sąlygas, kurios bus nustatytos Vidaus tvarkos taisyklėse, gali suteikti kreditą taršos žalos, atsiradusios dėl konkretaus incidento, dėl kurio iš Fondo gali būti pareikalauta mokėti kompensaciją pagal šią Konvenciją, prevencinėms priemonėms.

5 straipsnis (panaikintas)

6 straipsnis

4 straipsnyje nustatyta teisė į kompensaciją pasibaigia, jei per trejus metus nuo žalos padarymo datos nepareiškiamas ieškinys arba pagal 7 straipsnio 6 dalį nebus pateiktas pranešimas. Tačiau jokių būdu negalima pareikšti ieškinio praėjus šešeriems metams po padariusio žalą incidento datos.

7 straipsnis

1. Remiantis tolesnėmis šio straipsnio nuostatomis, kiekvienas ieškinys Fondui dėl kompensacijos pagal šios Konvencijos 4 straipsnį turi būti pareikštas tik teisme, kuris pagal 1992 metų Konvencijos dėl atsakomybės IX straipsnį yra kompetentingas nagrinėti ieškinius savininkui, atsakingam už atitinkamo incidento padarytą taršos žalą arba kuris būtų, jei ne 1992 metų Konvencijos dėl atsakomybės III straipsnio 2 dalies nuostatos, už ją atsakingas.

2. Kiekviena Susitariančioji valstybė užtikrina, kad jos teismai turėtų būtiną jurisdikciją nagrinėti pagal 1 dalį Fondui pareikštus ieškinius.

3. Kai ieškinys laivo savininkui ar jo garantui dėl taršos žalos kompensavimo yra pareikštas pagal 1992 metų Konvencijos dėl atsakomybės IX straipsnį kompetentingame teisme, toks teismas turi išimtinę jurisdikciją bet kuriems ieškiniams Fondui dėl kompensacijos, priklausančios pagal šios Konvencijos 4 straipsnį už tą pačią žalą. Tačiau kai ieškinys dėl taršos žalos kompensavimo pagal 1992 metų Konvenciją dėl atsakomybės pareiškiamas valstybėje, kuri yra 1992 metų Konvencijos dėl atsakomybės, bet ne šios Konvencijos dalyvė, bet kurie ieškiniai Fondui pagal šios Konvencijos 4 straipsnį ieškovo pasirinkimu gali būti pareiškiami valstybės, kurioje yra Fondo būstinė, teisme arba bet kuriame valstybės šios Konvencijos dalyvės teisme, pagal 1992 metų Konvencijos dėl atsakomybės IX straipsnį kompetentingame nagrinėti tokias bylas.

4. Kiekviena Susitariančioji valstybė užtikrina, kad Fondas turės teisę įstoti į bylą kaip šalis bet kuriame teismo procese prieš laivo savininką ar jo garantą, pradėtame pagal 1992 metų Konvencijos dėl atsakomybės IX straipsnį tos valstybės kompetentingame teisme.

5. Išskyrus 6 dalyje nustatytą atvejį, Fondui neprivalomi jokie teismo sprendimai ar nutarimai, jei jis nebuvo to teismo proceso šalimi. Fondui taip pat neprivalomi jokie susitarimai, jei jis nėra to susitarimo šalis.

6. Nepaisant 4 dalies nuostatų, kai ieškinys dėl taršos žalos kompensavimo pagal 1992 metų Konvenciją dėl atsakomybės yra pareikštas savininkui ar jo garantui kompetentingame Susitariančiosios valstybės teisme, kiekviena teismo proceso šalis turi teisę pagal tos valstybės nacionalinę teisę pranešti Fondui apie teismo procesą. Kai toks pranešimas buvo pateiktas pagal

teismo valstybės teisės reikalaujamus formalumus ir tokiu būdu bei laiku, kad Fondas iš tikrųjų galėjo efektyviai įsitraukti į teismo procesą kaip šalis, kiekvienas tokio teismo proceso metu teismo priimtas sprendimas po to, kai jis tapo galutinis ir vykdytinas toje valstybėje, kur jis buvo priimtas, yra privalomas Fondui, t. y. Fondas, net jeigu jis faktiškai nedalyvavo teismo procese, negali ginčyti to sprendimo faktų ir išvadų.

8 straipsnis

Atsižvelgiant į bet kurį pagal 4 straipsnio 5 dalį priimtą nutarimą dėl paskirstymo, Fondo atžvilgiu kiekvienas teismo, turinčio jurisdikciją pagal 7 straipsnio 1 ir 3 dalis, sprendimas, kai jis tampa vykdytinu jį priėmusioje valstybėje ir toje valstybėje negali būti peržiūrėtas bendrąja tvarka, privalo būti pripažintas ir vykdytinas kiekvienoje Susitariančiojoje valstybėje tokiomis pačiomis sąlygomis, kaip nustatyta 1992 metų Konvencijos dėl atsakomybės X straipsnyje.

9 straipsnis

1. Pagal šios Konvencijos 4 straipsnio 1 dalį Fondo sumokėtos kompensacijos už taršos žalą bet kurio dydžio atžvilgiu Fondas teisių perėmimo būdu perima teises, kurias pagal 1992 metų Konvenciją dėl atsakomybės savininko ar jo garanto atžvilgiu turėtų asmuo, kuriam buvo kompensuota.

2. Niekas šioje Konvencijoje nedaro įtakos Fondo regresinio reikalavimo ar teisės perėmimo jokioms teisėms kitų asmenų, kurie neminimi ankstesnėje dalyje, atžvilgiu. Bet kuriuo atveju Fondo teisė į teisių perėmimą tokio asmens atžvilgiu negali būti mažiau palankesnė nei analogiška draudiko teisė asmens, kuriam buvo sumokėta kompensacija, atžvilgiu.

3. Neturėdama įtakos jokioms kitoms galimoms teisių perėmimo ar regresinio reikalavimo prieš Fondą teisėms, Susitariančioji valstybė ar jos institucija, kuri sumokėjo kompensaciją už taršos žalą pagal nacionalinės teisės nuostatas, teisių perėmimo būdu įgyja tas pačias teises, kurias pagal šią Konvenciją turėtų asmuo, kuriam buvo kompensuota.

ĮMOKOS

10 straipsnis

Metinės įmokas Fondui kiekvienos Susitariančiosios valstybės atžvilgiu privalo mokėti kiekvienas asmuo, kuris 12 straipsnio 2 dalies a ar b punktuose nurodytais metais iš viso priėmė daugiau kaip 150 000 tonų:

a) apmokestintos naftos tos valstybės teritorijoje esančiuose uostuose ar terminaluose, kai apmokestinta nafta į tokius uostus ar terminalus buvo atgabenta jūra; ir

b) apmokestintos naftos tos Susitariančiosios valstybės teritorijoje esančiuose bet kuriuose įrengimuose, kai apmokestinta nafta buvo atgabenta jūra ir iškrauta ne Susitariančiosios valstybės uoste ar terminale, su sąlyga, kad apmokestinta nafta pagal šį punktą skaičiuojama tik ją pirmą kartą priimant Susitariančiojoje valstybėje po jos iškrovimo valstybėje, kuri nėra šios Konvencijos dalyvė.

2. a) 1 dalies tikslams, jei Susitariančiosios valstybės teritorijoje kalendoriniais metais bet kurio asmens priimto apmokestintos naftos kiekio ir toje pačioje Susitariančiojoje valstybėje tais pačiais metais bet kurio susijusio asmens ar asmenų priimto apmokestintos naftos kiekio suma viršija 150 000 tonų, toks asmuo privalo mokėti įmokas pagal faktiškai priimtą kiekį, nepaisant to, kad tas kiekis neviršijo 150 000 tonų.

b) „Susijęs asmuo“ reiškia bet kurį filialą ar bendrai kontroliuojamą subjektą. Klausimas, ar asmuo priklauso šiai kategorijai, sprendžiamas pagal suinteresuotos valstybės nacionalinę teisę.

11 straipsnis (panaikintas)

12 straipsnis

1. Apskaičiuodama reikiamų metinių įmokų dydį, jei reikia jas mokėti, ir atsižvelgdama į būtinybę turėti pakankamai likvidžių lėšų, Asamblėja kiekvieniems kalendoriniams metams sudaro sąmatą pagal šią biudžeto struktūrą:

i) išlaidos:

a) atitinkamų metų Fondo valdymo kaštai ir išlaidos bei ankstesnių metų operacijų bet kuris deficitas;

b) išmokos, kurias Fondas turi išmokėti atitinkamais metais, kad patenkintų Fondui pagal 4 straipsnį pareikštus ieškinius, įskaitant anksčiau Fondo paimtų paskolų tokiems ieškiniams patenkinti grąžinimą, kai tokių ieškinių dėl bet kurio vieno incidento bendra suma neviršija keturių milijonų atsiskaitymo vienetų;

c) išmokos, kurias Fondas turi išmokėti atitinkamais metais, kad patenkintų Fondui pagal 4 straipsnį pareikštus ieškinius, įskaitant anksčiau Fondo paimtų paskolų tokiems ieškiniams patenkinti grąžinimą, kai tokių ieškinių dėl bet kurio vieno incidento bendra suma viršija keturis milijonus atsiskaitymo vienetų;

ii) pajamos:

a) lėšų likutis nuo ankstesnių metų operacijų, įskaitant visas palūkanas;

b) metinės įmokos, jei jų reikia biudžetui subalansuoti;

c) bet kurios kitos pajamos.

2. Asamblėja nustato bendrą būsimų įmokų dydį. Šio nutarimo pagrindu Direktorius kiekvienos Susitariančiosios valstybės atžvilgiu apskaičiuoja kiekvieno 10 straipsnyje nurodyto asmens metinės įmokos dydį:

a) įmoka, skirta 1 dalies i) a ir b punktuose nustatytoms išmokoms, apskaičiuojama pagal fiksuotą sumą už kiekvieną apmokestintos naftos, tokių asmenų priimtos atitinkamoje valstybėje praėjusiais kalendoriniais metais, toną; ir

b) įmoka, skirta 1 dalies ii) c punkte nustatytoms išmokoms, apskaičiuojama pagal fiksuotą sumą už kiekvieną apmokestintos naftos, tokių asmenų priimtos prieš atitinkamą incidentą buvusiais kalendoriniais metais, toną, su sąlyga, kad toji valstybė tokio incidento metu buvo šios Konvencijos dalyvė.

3. Sumos, nustatytos šio straipsnio 2 dalyje, apskaičiuojamos dalijant atitinkamą bendrą reikalingų įmokų dydį iš viso apmokestintos naftos kiekio, priimto atitinkamais metais visose Susitariančioiose valstybėse.

4. Metinės įmokos mokamos tuo laiku, kuris bus nustatytas Fondo vidaus tvarkos taisyklėse. Asamblėja gali nustatyti kitą mokėjimo datą.

5. Atsižvelgdama į sąlygas, kurios bus nustatytos Fondo finansinėse taisyklėse, Asamblėja gali nuspręsti atitinkamai pervesti lėšas, gautas pagal 12 straipsnio 2 dalies a punktą, ir lėšas, gautas pagal 12 straipsnio 2 dalies b punktą.

13 straipsnis

1. Nuo bet kurio įsiskolintos, priklausančios pagal 12 straipsnį įmokos dydžio skaičiuojamos palūkanos, kurių norma nustatoma pagal Fondo vidaus tvarkos taisykles, su sąlyga, kad atsižvelgiant į skirtingas aplinkybes gali būti nustatomos skirtingos normos.

2. Kiekviena Susitariančioji valstybė privalo užtikrinti, kad būtų įvykdyta kiekviena pagal šią Konvenciją atsirandanti prievolė mokėti įmokas Fondui už tos valstybės teritorijoje priimtą

naftą, ir privalo imtis visų pagal jos įstatymus tinkamų priemonių, įskaitant sankcijų, kurios, jos manymu, yra būtinos, skyrimą, kad būtų efektyviai vykdoma kiekviena tokia prievolė. Tačiau tokios priemonės turi būti taikomos tik tiems asmenims, kurie privalo mokėti įmokas Fondui.

3. Kai asmuo, privalantis pagal 10 ir 12 straipsnių nuostatas mokėti įmokas Fondui, nevykdo savo prievolės dėl bet kurios tokios įmokos ar jos dalies ir yra įsiskolinęs, Direktorius Fondo vardu prieš tokį asmenį privalo imtis visų veiksmų, kad būtų išieškota priklausanti suma. Tačiau kai nevykdantis prievolės mokėtojas yra akivaizdžiai nemokus arba tai pateisina kitos aplinkybės, Asamblėja, Direktoriui rekomendavus, gali nutarti nesiimti ar netęsti jokių veiksmų prieš mokėtoją.

14 straipsnis

1. Kiekviena Susitariančioji valstybė deponuodama ratifikavimo ar prisijungimo aktą ar bet kuriuo metu vėliau gali pareikšti, kad ji prisiima prievolės, pagal šią Konvenciją priklausančias bet kuriam asmeniui, kuris pagal 10 straipsnio 1 dalį privalo mokėti Fondui už tos valstybės teritorijoje priimtą naftą. Toks pareiškimas turi būti rašytinis ir jame turi būti nurodyti prisiimami įsipareigojimai.

2. Jei pareiškimas pagal 1 dalį pateikiamas iki šios Konvencijos įsigaliojimo pagal 40 straipsnį, jis turi būti perduotas saugoti Organizacijos Generaliniam sekretoriui, kuris Konvencijai įsigaliojus perduoda pareiškimą Direktoriui.

3. Kai pareiškimas pagal 1 dalį pateikiamas šiai Konvencijai įsigaliojus, jis turi būti perduotas saugoti Direktoriui.

4. Pagal šį straipsnį pateiktą pareiškimą atitinkama valstybė gali atšaukti, raštu apie tai pranešdama Direktoriui. Toks atšaukimas įsigalioja praėjus trimis mėnesiams po to, kai jį gavo Direktorius.

5. Kiekviena pagal šį straipsnį pateiktu pareiškimu įsipareigojusi valstybė bet kuriuose kompetentingo teismo procesuose, susijusiuose su kiekvienu pareiškime nurodytu įsipareigojimu, atsisako savo imuniteto, kuriuo kitais atvejais galėtų remtis.

15 straipsnis

1. Kiekviena Susitariančioji valstybė užtikrina, kad kiekvienas asmuo, kuris jos teritorijoje priima tokį apmokestintos naftos kiekį, už kurį jis privalo mokėti Fondui, būtų įrašytas Direktorius pagal tolesnes šio straipsnio nuostatas sudaromame ir atnaujinamame sąraše.

2. Atsižvelgiant į 1 dalį, kiekviena Susitariančioji valstybė Fondo vidaus tvarkos taisyklėse nustatytu laiku ir būdu Direktoriui privalo pranešti kiekvieno asmens, kuris tos valstybės atžvilgiu privalo mokėti įmokas Fondui pagal 10 straipsnį, pavadinimą ir adresą, taip pat duomenis apie apmokestintos naftos, priimtos bet kurio asmens praėjusiais kalendoriniais metais, kiekius.

3. Kad bet kuriuo konkrečiu laiku būtų galima nustatyti asmenis, pagal 10 straipsnio 1 dalį privalančius mokėti įmokas Fondui ir, kur taikytina, naftos kiekį, į kurį reikia atsižvelgti nustatant bet kurio tokio asmens įmokos dydį, šis sąrašas yra *prima facie* jame pateiktų faktų įrodymas.

4. Jei Susitariančioji valstybė nevykdo savo įsipareigojimo pateikti Direktoriui 2 dalyje numatytus duomenis ir Fondas dėl to patiria finansinių nuostolių, ši Susitariančioji valstybė privalo kompensuoti tokius Fondo nuostolius. Asamblėja, rekomendavus Direktoriui, nusprendžia, ar ši Susitariančioji valstybė privalo sumokėti tokią kompensaciją.

ORGANIZACIJA IR VALDYMAS

16 straipsnis

Fondas turi Asamblėją ir Sekretoriatą, kuriam vadovauja Direktorius.

ASAMBLĖJA

17 straipsnis

Asamblėją sudaro visos šios Konvencijos Susitariančiosios valstybės.

18 straipsnis

Asamblėjos funkcijos:

1. kiekviename eiliniame posėdyje išrinkti Asamblėjos pirmininką ir du vicepirmininkus, kurie eina pareigas iki kito eilinio posėdžio;
2. pagal šios Konvencijos nuostatas nustatyti savo darbo reglamentą;
3. priimti Vidaus tvarkos taisyklės, būtinas Fondo tinkamai veiklai;
4. paskirti Direktorių ir pasirūpinti kito būtino personalo paskyrimu bei nustatyti Direktorius ir kito personalo tarnybos nuostatus ir sąlygas;
5. priimti metinį biudžetą ir nustatyti metines įmokas;
6. paskirti auditorius ir patvirtinti Fondo finansines ataskaitas;
7. patvirtinti Fondui pareikštus ir patenkintus ieškinius, nuspręsti dėl galimo kompensacijos dydžio paskirstymo ieškovams pagal 4 straipsnio 5 dalį ir nustatyti laikinų išmokėjimų sąlygas pagal pareikštus ieškinius, kad nukentėjusiems nuo taršos žalos būtų kuo skubiau atlyginta;
8. (panaikintas);
9. įkurti bet kokią laikiną ar nuolatinę pagalbinę instituciją, kuri, Asamblėjos manymu, yra būtina, nustatyti jos uždavinius ir suteikti jai įgaliojimus patikėtoms funkcijoms vykdyti. Skirdama tokios institucijos narius, Asamblėja turi siekti, kad būtų užtikrintas vienodas geografinis narių pasiskirstymas, ir užtikrinti, kad būtų tinkamai atstovaujama toms Susitariančiosioms valstybėms, kuriose priimami didžiausi apmokestintos naftos kiekiai. Tokios pagalbinės institucijos darbui *mutatis mutandis* gali būti taikomas Asamblėjos darbo reglamentas;
10. nustatyti, kurioms valstybėms, nesančioms šios Konvencijos dalyvėmis, ir kurioms vyriausybėms ir tarptautinėms nevyriausybėms organizacijoms bus leista be balsavimo teisės dalyvauti Asamblėjos ir pagalbinių institucijų susirinkimuose;
11. duoti Direktoriui bei pagalbinėms institucijoms nurodymus Fondo administravimo klausimais;
12. (panaikintas);
13. prižiūrėti, kad Konvencija ir pačios Asamblėjos sprendimai būtų deramai vykdomi;
14. vykdyti kitas funkcijas, kurios jai priskirtos pagal šią Konvenciją ar kurios kitaip būtinos deramai Fondo veiklai.

19 straipsnis

1. Eilinius Asamblėjos posėdžius šaukia Direktorius kartą kiekvienais kalendoriniais metais.
2. Neeilinius Asamblėjos posėdžius Direktorius šaukia, kai to prašo ne mažiau kaip vienas trečdalis Asamblėjos narių. Juos Direktorius taip pat gali šaukti savo iniciatyva, dėl to pasitaręs su Asamblėjos Pirmininku. Apie tokius posėdžius Direktorius nariams praneša mažiausiai prieš trisdešimt dienų.

20 straipsnis

Asamblėjos susirinkimų kvorumą sudaro jos narių dauguma.

21–27 straipsniai (panaikinti)

SEKRETORIATAS

28 straipsnis

1. Sekretoriatą sudaro Direktorius ir kitas Fondui valdyti reikalingas personalas.
2. Direktorius yra juridinis Fondo atstovas.

29 straipsnis

1. Direktorius yra vyriausiasis Fondo administracijos pareigūnas. Atsižvelgdamas į Asamblėjos nurodymus, jis privalo vykdyti tas funkcijas, kurias jam priskiria ši Konvencija, Vidaus tvarkos taisyklės ir Asamblėja.

2. Direktorius konkrečiai:

- a) skiria Fondui valdyti reikalingą personalą;
- b) imasi visų reikiamų priemonių tinkamai valdyti Fondo turtą;
- c) renka pagal šią Konvenciją privalomas įmokas, atkreipdamas ypatingą dėmesį į 13 straipsnio 3 dalies nuostatas;
- d) naudojasi teisės, finansų ir kitų ekspertų paslaugomis, kai tai būtina Fondui pareikštiems ieškiniams nagrinėti ir kitoms Fondo funkcijoms vykdyti;
- e) pagal įgaliojimus ir sąlygas, kurios bus nustatytos Vidaus tvarkos taisyklėse, imasi visų tinkamų priemonių nagrinėjant Fondui pareikštus ieškinius, įskaitant galutinį ieškinių patenkinimą be išankstinio Asamblėjos pritarimo, jei šios taisyklės tą leidžia;
- f) rengia ir teikia Asamblėjai kiekvienų kalendorinių metų finansines ataskaitas bei biudžeto sąmatas;
- g) rengia, tardamasis su Asamblėjos Pirmininku, ir skelbia ataskaitą apie Fondo veiklą praėjusiais kalendoriniais metais;
- h) rengia, renka ir siunčia medžiagą, dokumentus, darbotvarkes, protokolus ir informaciją, kurių gali prireikti Asamblėjos ir pagalbinių institucijų darbui.

30 straipsnis

Vykdydami savo pareigas, Direktorius, personalas ir jo paskirti ekspertai negali prašyti nurodymų ar gauti jų iš jokios vyriausybės ar kitos nei Fondo valdžios. Jie privalo susilaikyti nuo bet kurios veiklos, kuri gali mesti šešėlį ant jų, kaip tarptautinių pareigūnų, statuso. Kiekviena Susitariančioji valstybė savo ruožtu įsipareigoja gerbti išimtinai tarptautinį Direktoriaus, personalo ir jo paskirtų ekspertų pareigų pobūdį ir nesistengti daryti jiems įtakos einant šias pareigas.

FINANSAI

31 straipsnis

1. Kiekviena Susitariančioji valstybė padengia savo delegacijos Asamblėjoje ar jos atstovų pagalbinėse institucijose darbo užmokesčio, kelionės ir kitas išlaidas.
2. Visas kitas Fondo veiklos išlaidas padengia Fondas.

BALSAVIMAS

32 straipsnis

Asamblėjoje taikomos šios balsavimo nuostatos:

- a) kiekvienas narys turi vieną balsą;
- b) išskyrus 33 straipsnyje nurodytus atvejus, Asamblėjoje sprendimai priimami dalyvaujančių ir balsuojančių narių balsų dauguma;
- c) sprendimai, kuriems priimti reikia trijų ketvirtadalių ar dviejų trečdalių daugumos, yra priimami atitinkamai trijų ketvirtadalių ar dviejų trečdalių dalyvaujančių balsų dauguma;
- d) šiame straipsnyje žodžiai „dalyvaujantys nariai“ reiškia „susirinkime balsavimo metu dalyvaujančius narius“, o žodžiai „dalyvaujantys ir balsuojantys nariai“ reiškia „dalyvaujančius ir „už“ arba „prieš“ balsuojančius narius“. Susilaikantys nuo balsavimo nariai laikomi nebalsuojančiais.

33 straipsnis

Dviejų trečdalių balsų daugumos reikia šiems Asamblėjos sprendimams:

- a) sprendimui pagal 13 straipsnio 3 dalį priimti dėl reikalavimo mokėtojų nepareiškimo ar atsisakymo;
- b) Direktoriui paskirti pagal 18 straipsnio 4 dalį;
- c) pagalbinėms institucijoms įkurti pagal 18 straipsnio 9 punktą ir su tokiu įkūrimu susijusiems klausimams.

34 straipsnis

1. Fondas, jo turtas, pajamos, įskaitant įmokas, bei kita nuosavybė visose Susitariančiosiose valstybėse atleidžiami nuo visų tiesioginių mokesčių.

2. Kai Fondas įsigyja pakankamai didelį kilnojamąjį ar nekilnojamąjį turtą arba atlieka svarbų darbą, kuris būtinas jo oficialiai veiklai ir į kurio kainą įskaičiuojami netiesioginiai ar pardavimo mokesčiai, valstybių dalyvių vyriausybės, jei įmanoma, turi imtis tinkamų priemonių, kad tokios rinkliavos ar mokesčiai būtų grąžinti arba kad Fondas nuo jų būtų atleidžiamas.

3. Fondas neatleidžiamas nuo rinkliavų ar mokesčių, jeigu jie yra tik mokėjimai už komunalinius patarnavimus.

4. Fondas atleidžiamas nuo visų muito mokesčių, rinkliavų ir kitų atitinkamų mokesčių už daiktus, kuriuos jis ar kas nors jo vardu importuoja ar eksportuoja tarnybiniam naudojimui. Taip importuoti daiktai negali būti perleidžiami už atlyginimą ar nemokamai tos šalies, į kurią jie buvo importuoti, teritorijoje, išskyrus, kai tai daroma laikantis su tos šalies vyriausybe suderintų sąlygų.

5. Fondui įmokas mokantiems asmenims bei nukentėjusiems ir laivų savininkams, gaunantiems kompensaciją iš Fondo, taikomi valstybės, kurioje jie yra apmokestinami, fiskaliniai įstatymai. Šiuo atveju jiems negalioja joks specialus atleidimas ar kitokios lengvatos.

6. Pagal šią Konvenciją pateikta informacija apie atskirus įmokų mokėtojus negali būti atskleista už Fondo ribų, nebent tai tikrai būtina Fondui funkcionuoti, įskaitant teismo proceso pradėjimą ir gynybą tokiaame procese.

7. Nepaisant esamų ar būsimų taisyklių, susijusių su valiuta ar pavedimais, Susitariančiosios valstybės privalo be jokių apribojimų leisti pervesti ir apmokėti bet kurią įmoką Fondui ir bet kurią Fondo išmokamą kompensaciją.

PEREINAMOSIOS NUOSTATOS

35 straipsnis

Ieškiniai dėl kompensavimo pagal 4 straipsnį, atsirandantys dėl įvykusių po šios Konvencijos įsigaliojimo dienos incidentų, negali būti pareikšti Fondui anksčiau negu šimtas dvidešimtąją dieną po tokio įsigaliojimo.

36 straipsnis

Organizacijos Generalinis sekretorius sušaukia pirmąjį Asamblėjos posėdį. Šis posėdis įvyks kaip galima greičiau, įsigaliojus šiai Konvencijai, bet jokia būdu ne vėliau kaip praėjus trisdešimčiai dienų po tokio įsigaliojimo.

36bis straipsnis

Šiuo laikotarpiu, toliau vadinamu pereinamuoju laikotarpiu, kuris prasideda šios Konvencijos įsigaliojimo dieną ir baigiasi tą dieną, kai įsigalioja 1992 metų Protokolu pataisytos 1971 metų Fondo konvencijos 31 straipsnyje nustatyti denonsavimai, galioja šios pereinamosios nuostatos:

a) Taikant šios Konvencijos 2 straipsnio 1 dalies a punktą, nuoroda į 1992 metų Konvenciją dėl atsakomybės apima nuorodą į 1969 metų Tarptautinę konvenciją dėl civilinės atsakomybės už taršos nafta padarytą žalą – tiek jos originalų tekstą, tiek ir pataisytą 1976 metų Protokolu (ši Konvencija šiame straipsnyje vadinama „1969 metų Konvencija dėl atsakomybės“), taip pat į 1971 metų Fondo konvenciją.

b) Kai incidentas sukėlė taršos žalą šios Konvencijos taikymo srityje, Fondas moka kompensaciją kiekvienam nuo taršos žalos nukentėjusiam asmeniui tik tada ir tik tiek, kiek tas asmuo negavo visiškos ir adekvačios kompensacijos pagal 1969 metų Konvenciją dėl atsakomybės, 1971 metų Fondo konvenciją ir 1992 metų Konvenciją dėl atsakomybės, su sąlyga, kad šios Konvencijos taikymo srityje už taršos žalą, taip pat šios Konvencijos, bet ne 1971 metų Fondo konvencijos dalyvės atžvilgiu Fondas mokės kompensaciją kiekvienam nuo taršos žalos nukentėjusiam asmeniui tik tada ir tik tiek, kiek tas asmuo negautų visiškos ir adekvačios kompensacijos, jei ta valstybė būtų kiekvienos iš aukščiau paminėtų konvencijų dalyvė.

c) Nustatant bendrą Fondo pagal šios Konvencijos 4 straipsnį išmokėtinos kompensacijos dydį, įskaitomas faktiškai pagal 1969 metų Konvenciją dėl atsakomybės išmokėtos kompensacijos, jei tokia buvo išmokėta, dydis ir kompensacijos, kuri buvo faktiškai išmokėta ar turi būti laikoma išmokėta pagal 1971 metų Fondo konvenciją, dydis.

d) Šios Konvencijos 9 straipsnio 1 dalis taip pat taikoma teisėms, kuriomis naudojamosi pagal 1969 metų Konvenciją dėl atsakomybės.

36ter straipsnis

1. Atsižvelgiant į šio straipsnio 4 dalį, bendras metinių įmokų, kurios turi būti mokamos nuo vienoje Susitariančiojoje valstybėje vieneriais kalendoriniais metais priimtos apmokestintos naftos kiekio, dydis negali viršyti 27,5 % viso metinių įmokų, mokamų tais kalendoriniais metais pagal 1992 metų Protokolu pataisytą 1971 metų Fondo konvenciją, dydžio.

2. Jei, taikant 12 straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas, vienoje Susitariančiojoje valstybėje visų mokėtojų konkrečiais kalendoriniais metais mokėtinų įmokų dydis viršija 27,5 % visų metinių įmokų, įmokos, kurias turi mokėti visi tos valstybės mokėtojai, turi būti *pro rata* sumažintos taip, kad jų bendra įmoka būtų lygi 27,5 % visų tais metais Fondui mokamų įmokų dydžio.

3. Jei konkrečios Susitariančiosios valstybės asmenų mokėtinų įmokos sumažinamos pagal šio straipsnio 2 dalį, įmokos, kurias turi mokėti kitų Susitariančiųjų valstybių mokėtojai, turi būti *pro rata* padidintos taip, kad visas tais kalendoriniais metais Fondui mokėti privalančių asmenų įmokų dydis atitiktų Asamblėjos nustatytą visą įmokų dydį.

4. Šios straipsnio 1-3 dalių nuostatos galios tol, kol visose Susitariančiosiose valstybėse per vienerius kalendorinius metus bendras apmokestintos naftos kiekis pasieks 750 milijonų tonų, arba tol, kol praeis 5 metai nuo minėto 1992 metų Protokolo įsigaliojimo dienos – atsižvelgiant į tai, kas įvyks anksčiau.

36^{quater} straipsnis

Nepaisant šios Konvencijos nuostatų, abiejų konvencijų – 1971 metų Fondo konvencijos ir šios Konvencijos – galiojimo laikotarpiu bus taikomos šios Fondo valdymo nuostatos:

a) Fondo, įkurto pagal 1971 metų Konvenciją (toliau vadinamo „1971 metų Fondu“), sekretoriatas, vadovaujamas Direktoriaus, gali taip pat veikti kaip Fondo sekretoriatas ir Direktorius.

b) Jei pagal a punktą 1971 metų Fondo sekretariatui ir Direktoriui vykdant Fondo sekretoriato ir Direktoriaus funkcijas nesutampa 1971 metų Fondo ir Fondo interesai, Fondui atstovauja Fondo Asamblėjos pirmininkas.

c) Pagal šią Konvenciją ir 1971 metų Fondo konvenciją einantys savo pareigas Direktorius, personalas ir jo paskirti ekspertai nelaikomi pažeidę šios Konvencijos 30 straipsnio nuostatas tol, kol jie vykdo savo pareigas pagal šį straipsnį.

d) Fondo Asamblėja turi stengtis nepriimti sprendimų, kurie yra nesuderinami su 1971 metų Fondo Asamblėjos priimtais sprendimais. Atsiradus nuomonių bendrais administravimo klausimais skirtumui, Fondo Asamblėja, laikydama abipusio bendradarbiavimo dvasios ir turėdama galvoje bendrus abiejų organizacijų tikslus, turi stengtis pasiekti sutarimą su 1971 metų Fondo Asamblėja.

e) Fondas gali perimti 1971 metų Fondo teises, įsipareigojimus ir turtą, jei pagal 1971 metų Fondo konvencijos 44 straipsnio 2 dalį taip nutaria 1971 metų Fondo Asamblėja.

f) Fondas atlygina 1971 metų Fondui visas išlaidas, susidariusias dėl administravimo paslaugų, kurias Fondo vardu atliko 1971 metų Fondas.

36^{quinqies} straipsnis

Baigiamosios nuostatos

Baigiamosios šios Konvencijos nuostatos yra 1992 metų Protokolo dėl 1971 metų Fondo konvencijos pakeitimo 28–39 straipsniai. Šios Konvencijos nuorodos į Susitariančiąsias valstybes reiškia nuorodas į to Protokolo Susitariančiąsias valstybes.

1992 METŲ PROTOKOLO DĖL 1971 METŲ FONDO KONVENCIJOS PAKEITIMO BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

28 straipsnis

Pasirašymas, ratifikavimas, priėmimas, patvirtinimas ir prisijungimas

1. Šį Protokolą nuo 1993 metų sausio 15 dienos iki 1994 metų sausio 14 dienos Londone gali pasirašyti kiekviena valstybė, pasirašiusi 1992 metų Konvenciją dėl atsakomybės.

2. Atsižvelgiant į 4 dalį, šį Protokolą turi ratifikuoti, priimti ar patvirtinti jį pasirašiusios valstybės.

3. Atsižvelgiant į 4 dalį, prie šio Protokolo gali prisijungti valstybės, kurios jo nepasirašė.

4. Ratifikuoti, priimti, patvirtinti šį Protokolą ar prisijungti prie jo gali tik valstybės, kurios ratifikavo, priėmė, patvirtino 1992 metų Konvenciją dėl atsakomybės ar prisijungė prie jos.

5. Ratifikavimas, priėmimas, patvirtinimas ar prisijungimas privalo būti atliktas pateikiant oficialų aktą Organizacijos Generaliniam sekretoriui.

6. Valstybė, kuri yra šio Protokolo, bet ne 1971 metų Fondo konvencijos dalyvė, kitų Protokolo dalyvių atžvilgiu įpareigojama vadovautis šiuo Protokolu pataisytos 1971 metų Fondo konvencijos nuostatomis, tačiau ji neįpareigojama vadovautis 1971 metų Fondo konvencijos nuostatomis jos dalyvių atžvilgiu.

7. Kiekvienas ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo aktas, pateiktas saugoti po šiuo Protokolu pataisytos 1971 metų Fondo konvencijos pataisų įsigaliojimo, bus taikomas tokia pataisa pataisytai Konvencijai.

29 straipsnis

Informacija apie apmokestintą naftą

1. Prieš įsigaliojant šiam Protokolui kurioje nors valstybėje, ta valstybė, pateikdama saugoti 28 straipsnio 5 dalyje nurodytą dokumentą ir kiekvienais metais vėliau Organizacijos Generalinio sekretoriaus nustatomą dieną, privalo pranešti jam kiekvieno asmens, kuris tos valstybės atžvilgiu privalo mokėti įmokas Fondui pagal šiuo Protokolu pataisytos 1971 metų Fondo konvencijos 10 straipsnį, pavadinimą ir adresą, taip pat duomenis apie apmokestintos naftos, kurią priėmė bet kuris toks asmuo tos valstybės teritorijoje praėjusiais kalendoriniais metais, kiekius.

2. Pereinamuoju laikotarpiu Direktorius vietoj Konvencijos dalyvių kasmet praneša Organizacijos Generaliniam sekretoriui duomenis apie apmokestintos naftos, kurią priėmė asmenys, privalantys mokėti Fondui pagal šiuo Protokolu pataisytos 1971 metų Fondo konvencijos 10 straipsnį, kiekius.

30 straipsnis

Įsigaliojimas

1. Šis Protokolas įsigalios praėjus dvylikai mėnesių po to, kai bus įvykdyti šie reikalavimai:

a) bent aštuonios valstybės Organizacijos Generaliniam sekretoriui bus pateikusios saugoti ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo aktus; ir

b) Organizacijos Generalinis sekretorius, vadovaujantis 29 straipsniu, buvo informuotas apie tai, kad tie asmenys, kurie pagal šiuo Protokolu pataisytos 1971 metų Fondo konvencijos 10 straipsnį privalės mokėti Fondui, praėjusiais kalendoriniais metais iš viso priėmė ne mažesnę kaip 450 milijonų tonų apmokestintos naftos kiekį.

2. Tačiau šis Protokolas neįsigalioja iki 1992 metų Konvencijos dėl atsakomybės įsigaliojimo.

3. Kiekvienoje valstybėje, kuri ratifikuoja, priima, patvirtina šį Protokolą ar prisijungia prie jo po to, kai 1 dalies sąlygos dėl įsigaliojimo yra įvykdytos, šis Protokolas įsigalios praėjus dvylikai mėnesių nuo tos dienos, kai tokia valstybė pateiks atitinkamą aktą.

4. Kiekviena valstybė šio Protokolo ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo prie jo akto pateikimo metu gali paskelbti, kad toks aktas pagal šį straipsnį negalioja iki 31 straipsnyje nurodyto šešių mėnesių laikotarpio pabaigos.

5. Kiekviena valstybė, pateikusi pareiškimą pagal ankstesnę dalį, gali bet kuriuo metu jį atšaukti, apie tai pranešdama Organizacijos Generaliniam sekretoriui. Bet kuris toks atšaukimas įsigalioja pranešimo gavimo dieną ir kiekviena valstybė, atšaukdama pareiškimą, bus laikoma tą dieną pateikusia šio Protokolo ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo prie jo aktą.

6. Kiekviena valstybė, pateikusi pareiškimą pagal 1992 metų Protokolu pataisytos 1969 metų Konvencijos dėl atsakomybės 13 straipsnio 2 dalį, bus laikoma taip pat pateikusi pareiškimą ir pagal šio straipsnio 4 dalį. Pareiškimo atšaukimas pagal minėto 13 straipsnio 2 dalį taip pat laikomas pareiškimo atšaukimu ir pagal šio straipsnio 5 dalį.

31 straipsnis

1969 ir 1971 metų Konvencijų denonsavimas

Atsižvelgiant į 30 straipsnio sąlygas, per šešis mėnesius po to, kai įvykdomi šie reikalavimai:

a) bent aštuonios valstybės tapo šio Protokolo dalyvėmis arba Organizacijos Generaliniam sekretoriui pateikė saugoti, neatsižvelgiant į tai, ar pagal 30 straipsnio 4 dalį, ar ne, ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo prie jo aktus, ir

b) Organizacijos Generalinis sekretorius pagal 29 straipsnį buvo informuotas apie tai, kad tie asmenys, kurie pagal šiuo Protokolu pataisytos 1971 metų Fondo konvencijos 10 straipsnį privalo ar privalės mokėti įmokas, praėjusiais kalendoriniais metais iš viso priėmė ne mažesnę kaip 750 milijonų tonų apmokestintos naftos kiekį;

kiekviena šio Protokolo dalyvė ir kiekviena valstybė, pateikusi saugoti ratifikavimo priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo prie jo aktą, neatsižvelgiant į tai, ar ji pasinaudojo 30 straipsnio 4 dalyje numatyta galimybe, ar ne, denonsuoja 1971 metų Fondo konvenciją ir 1969 metų Konvenciją dėl atsakomybės, jei jos yra bet kurios iš tų konvencijų dalyvės. Denonsavimas įsigalioja praėjus dvylikai mėnesių po anksčiau paminėto šešių mėnesių laikotarpio.

32 straipsnis Peržiūrėjimas ir pataisymas

1. Organizacija gali sušaukti konferenciją 1992 metų Fondo konvencijai peržiūrėti ar pataisyti.

2. Jei paprašo ne mažiau kaip vienas trečdalis Susitariančiųjų valstybių, Organizacija privalo sušaukti Susitariančiųjų valstybių konferenciją, kad 1992 metų Fondo konvencija būtų peržiūrėta ar pataisyta.

33 straipsnis Kompensacijos ribų keitimas

1. Ne mažiau kaip vienam ketvirtadaliui Susitariančiųjų valstybių paprašius, Generalinis sekretorius visiems Organizacijos nariams ir visoms Susitariančiosioms valstybėms privalo perduoti kiekvieną pasiūlymą pakeisti šiuo Protokolu pataisytos 1971 metų Fondo konvencijos 4 straipsnio 4 dalyje nustatytas kompensacijos dydžių ribas.

2. Kiekviena siūloma pataisa, perduota kaip aukščiau nurodyta, turi būti pateikiama svarstyti Organizacijos Teisės komitetui praėjus mažiausiai šešioms mėnesiams po jos perdavimo.

3. Visos šiuo Protokolu pataisytos 1971 metų Fondo konvencijos Susitariančiosios valstybės, nepaisant to, ar jos yra Organizacijos dalyvės, ar ne, turi teisę dalyvauti Teisės komiteto darbe svarstant ir priimant pataisas.

4. Pataisos turi būti priimanamos dviejų trečdalių Susitariančiųjų valstybių, dalyvaujančių ir balsuojančių Teisės komitete, kaip nurodyta 3 dalyje, balsų dauguma, su sąlyga, kad balsuojant dalyvauja ne mažiau kaip pusė Susitariančiųjų valstybių.

5. Peržiūrėdamas pasiūlymą keisti ribas, Teisės komitetas privalo atsižvelgti į įvykčius incidentus ir ypač į jų padarytos žalos dydį bei pinigų vertės pasikeitimus. Komitetas taip pat privalo atsižvelgti į ribų, nustatytų šiuo Protokolu pataisytos 1971 metų Fondo konvencijos 4 straipsnio 4 dalyje ir 1992 metų Tarptautinės konvencijos dėl civilinės atsakomybės už taršos nafta padarytą žalą V straipsnio 1 dalyje, santykį.

6. a) Pagal šį straipsnį joks ribų keitimas negali būti svarstomas iki 1998 metų sausio 15 dienos arba nepraėjus penkeriems metams nuo ankstesnės pataisos, priimtose pagal šį straipsnį, įsigaliojimo. Jokia pataisa pagal šį straipsnį negali būti svarstoma iki šio Protokolo įsigaliojimo.

b) Jokia riba negali būti padidinta tiek, kad viršytų dydį, kuris atitiktų ribą, nustatytą šiuo Protokolu pataisytoje 1971 metų Fondo konvencijoje ir padidėjančią 6 procentais per metus, skaičiuojant sumavimo būdu nuo 1993 metų sausio 15 dienos.

c) Jokia riba negali būti padidinta tiek, kad viršytų dydį, kuris atitiktų 3 kartus didesnę šiuo Protokolu pataisytoje 1971 metų Fondo konvencijoje nustatytą ribą.

7. Apie kiekvieną pataisą, priimtą pagal 4 dalį, Organizacija praneša visoms Susitariančiosioms valstybėms. Laikoma, kad pataisai pritarta praėjus aštuoniolikai mėnesių nuo pranešimo apie ją datos, išskyrus atvejį, kai ne mažiau kaip vienas ketvirtadalis valstybių, kurios pataisos priėmimo Teisės komitete metu buvo Susitariančiosios valstybės, per tą laikotarpį praneša Organizacijai apie tai, kad jos pataisai nepitaria. Šiuo atveju pataisa atmetama ir neįsigalioja.

8. Pataisa, kuriai pritarta pagal 7 dalį, įsigalioja praėjus aštuoniolikai mėnesių po pritarimo jai.

9. Pataisa galioja visoms Susitariančiosioms valstybėms, nebent jos, vadovaudamosi 34 straipsnio 1 ir 2 dalimis, denonsuoja šį Protokolą ne mažiau kaip prieš šešis mėnesius iki pataisos įsigaliojimo. Toks denonsavimas įsigalios įsigaliojus pataisai.

10. Kai Teisės komitetas priėmė pataisą, tačiau dar nepraėjo jai pritarti reikalingas aštuoniolikos mėnesių laikotarpis, valstybė, tuo laikotarpiu tapusi Susitariančiąja valstybe, bus saistoma šios pataisos, jei ji įsigalioja. Valstybė, kuri taps Susitariančiąja valstybe praėjus šiam laikotarpiui, bus saistoma pataisos, kuriai buvo pritarta pagal 7 dalį. Šioje dalyje minimais atvejais valstybė tampa saistoma pataisos tada, kai ji įsigalioja, arba tada, kai šis Protokolas įsigalios toje valstybėje, jei tai atsitiks vėliau.

34 straipsnis Denonsavimas

1. Šį Protokolą kiekviena dalyvė gali denonsuoti bet kuriuo metu po to, kai jis įsigalios toje dalyvėje.

2. Denonsuojama turi būti pateikiant denonsavimo aktą Organizacijos Generaliniam sekretoriui.

3. Denonsavimas įsigalios praėjus dvylikai mėnesių ar vėliau, jei šis laikas nurodytas denonsavimo akte, po to, kai denonsavimo aktas buvo perduotas Organizacijos Generaliniam sekretoriui.

4. 1992 metų Konvencijos dėl atsakomybės denonsavimas bus laikomas šio Protokolo denonsavimu. Toks denonsavimas įsigalios 1992 metų Protokolu pataisytos 1969 metų Konvencijos dėl atsakomybės denonsavimo, remiantis to Protokolo 16 straipsniu, įsigaliojimo datą.

5. Jei šio Protokolo bet kuri Susitariančioji valstybė nedenonsavo 1971 metų Fondo konvencijos ir 1969 metų Konvencijos dėl atsakomybės, kaip to reikalauja 31 straipsnis, laikoma, kad ji denonsavo šį Protokolą. Šis denonsavimas įsigalios praėjus dvylikai mėnesių po tame straipsnyje nurodyto šešių mėnesių laikotarpio pabaigos. Kiekviena šio Protokolo dalyvė, pateikdama saugoti 1969 metų Konvencijos dėl atsakomybės ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo prie jos aktą po 31 straipsnyje nurodytų denonsavimų įsigaliojimo dienos, yra laikoma denonsavusi šį Protokolą nuo tokio akto įsigaliojimo dienos.

6. Šio Protokolo dalyvių santykiuose, kai bet kuri iš jų denonsuoja 1971 metų Fondo konvenciją, vadovaudamasi jos 41 straipsniu, toks denonsavimas jokių būdu negali būti aiškinamas kaip šiuo Protokolu pataisytos 1971 metų Fondo konvencijos denonsavimas.

7. Nepaisant to, kad dalyvė, remdamasi šiuo straipsniu, denonsavo šį Protokolą, visos šio Protokolo nuostatos, susijusios su įsipareigojimais mokėti įmokas pagal šiuo Protokolu pataisytos 1971 metų Fondo konvencijos 10 straipsnį, bus ir toliau taikomos incidento, nurodyto tos pataisytos Konvencijos 12 straipsnio 2 dalies b punkte, atžvilgiu, jei incidentas įvyko iki denonsavimo įsigaliojimo.

35 straipsnis **Neeiliniai Asamblėjos posėdžiai**

1. Kiekviena Susitariančioji valstybė per devyniasdešimt dienų nuo denonsavimo, dėl kurio, jos nuomone, labai padidės likusių Susitariančiųjų valstybių mokamų įmokų dydis, akto perdavimo saugoti dienos gali prašyti Direktorių sušaukti neeilinį Asamblėjos posėdį. Direktorius sušaukia Asamblėją susirinkti ne vėliau kaip per šešiasdešimt dienų nuo tokio prašymo gavimo.

2. Direktorius per šešiasdešimt dienų po bet kurio denonsavimo akto pateikimo saugoti dienos gali sušaukti neeilinį Asamblėjos posėdį savo iniciatyva, jeigu jis mano, kad toks denonsavimas labai padidins likusių Susitariančiųjų valstybių mokamų įmokų dydį.

3. Jeigu Asamblėja neeiliniame posėdyje, sušaukta pagal 1 arba 2 dalių nuostatas, nutaria, kad dėl denonsavimo labai padidės likusių Susitariančiųjų valstybių mokamų įnašų dydis, bet kuri tokia valstybė ne vėliau kaip prieš šimtą dvidešimt dienų iki denonsavimo įsigaliojimo gali denonsuoti šį Protokolą ir toks denonsavimas įsigalioja tą pačią kaip ir minėto denonsavimo įsigaliojimo dieną.

36 straipsnis **Galiojimo pabaiga**

1. Šis Protokolas nustos galioti tą dieną, kai liks mažiau kaip trys Susitariančiosios valstybės.

2. Valstybės, kurios yra saistomos šio Protokolo prieš jam nustojant galioti, privalo įgalioti Fondą vykdyti šio Protokolo 37 straipsnyje nustatytas funkcijas ir tik šiam tikslui lieka saistomos šio Protokolo.

37 straipsnis **Fondo likvidavimas**

1. Jeigu šis Protokolas nustoja galioti, nepaisant to, Fondas:

a) vykdo savo įsipareigojimus bet kurio incidento, įvykusio iki Protokolui nustojant galioti dienos, atžvilgiu;

b) turi teisę pasinaudoti savo teise dėl įmokų tiek, kiek šios įmokos yra būtinos a punkte numatytiems įsipareigojimams įvykdyti, įskaitant šiam tikslui būtinas Fondo administravimo išlaidas.

2. Asamblėja turi imtis visų reikiamų priemonių, reikalingų Fondo likvidavimui pabaigti, įskaitant teisingą likusio turto paskirstymą tiems asmenims, kurie mokėjo įmokas Fondui.

3. Pagal šį straipsnį Fondas išlieka juridiniu asmeniu.

38 straipsnis **Saugotojas**

1. Šį Protokolą ir visas pagal 33 straipsnį priimtas pataisas saugos Organizacijos Generalinis sekretorius.

2. Organizacijos Generalinis sekretorius privalo:

a) informuoti visas šį Protokolą pasirašiusias ar prie jo prisijungusias valstybes dalyves apie:

i) kiekvieną naują pasirašymą ar akto pateikimą, nurodymas datą, kada tai buvo padaryta;

ii) kiekvieną deklaraciją ir pranešimą, gautą pagal 30 straipsnį, įskaitant deklaracijas ir atšaukimus, kurie laikomi pateiktais pagal tą straipsnį;

- iii) šio Protokolo įsigaliojimo datą;
- iv) datą, iki kurios turi būti įvykdyti 31 straipsnyje nustatyti denonsavimai;
- v) kiekvieną pagal 33 straipsnio 1 dalį pateiktą pasiūlymą dėl kompensacijos dydžių ribų pakeitimo;
- vi) kiekvieną pataisą, priimtą pagal 33 straipsnio 4 dalį;
- vii) kiekvieną pataisą, kuriai pritarta pagal 33 straipsnio 7 dalį, nurodydamas datą, kada ta pataisa įsigalios pagal to straipsnio 8 ir 9 dalis;
- viii) šio Protokolo denonsavimo akto pateikimą, nurodydamas datą, kada jis buvo gautas ir kada denonsavimas įsigalios;
- ix) kiekvieną denonsavimą, laikomą pateiktu pagal 34 straipsnio 5 dalį;
- x) kiekvieną pranešimą, kurio reikalauja bet kuris šio Protokolo straipsnis;
- b) perduoti oficialiai patvirtintas šio Protokolo kopijas visoms valstybėms signatarėms ir visoms prie šio Protokolo prisijungiančioms valstybėms.

3. Kai tik šis Protokolas įsigalios, Organizacijos Generalinis sekretorius privalo perduoti Jungtinių Tautų Organizacijos Sekretariatui jo tekstą, kad jis būtų įregistruotas ir pagal Jungtinių Tautų Chartijos 102 straipsnį paskelbtas.

39 straipsnis **Kalbos**

Šio Protokolo vienintelis originalas sudarytas arabų, kinų, anglų, rusų ir ispanų kalbomis. Kiekvienas šių tekstų yra autentiškas.

PRIIMTA LONDONE tūkstantis devyni šimtai devyniasdešimt antrųjų metų lapkričio dvidešimt septintąją dieną.

TAI LIUDYDAMI pasirašantieji, savo Vyriausybių tinkamai įgalioti, pasirašė šį Protokolą.
